

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การคัดเลือกโมโนคาร์บอนของเห็ดนางรมเพื่อการผสมพันธุ์	
ชื่อผู้เขียน	นางสาวสุวรรณี จันทร์ตา	
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	เกษตรศาสตร์ (สาขาพืชสวน)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.วิเชียร ภู่อ่าง	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ประสิทธิ์ วัฒนวงศ์จิตร	กรรมการ
	นายสมาน ชินเบญพล	กรรมการ

บทคัดย่อ

ได้มีการแบ่งเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวที่ออกจากสปอร์เดี่ยวทั้งหมด 42 สายพันธุ์ ออกเป็น 4 กลุ่ม คือเส้นใยที่เจริญเร็วมาก เจริญเร็ว เจริญช้า และเจริญช้ามาก แต่ละกลุ่มคัดให้มีเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยว 5 สายพันธุ์ แล้วผสมแบบพบกันหมด พบกลุ่มผสมที่มีข้อยี่ระหว่างเซลล์อยู่ 40 คู่ผสม และมีเพียง 24 คู่ผสมที่เกิดดอกเห็ดได้

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า การเกิดข้อยี่ระหว่างเซลล์และการเกิดดอกเห็ดได้คตินั้นจะได้จาก การผสมข้ามระหว่างสามกลุ่มแรกที่เส้นใยมีอัตราการเจริญเร็ว การผสมในกลุ่มเดียวกันหรือกับพวกที่เส้นใยมีอัตราการเจริญช้ามากจะไม่มี การสร้างข้อยี่ระหว่างเซลล์ หรือให้ผลผลิตที่น่าพอใจ

ศักยภาพในการให้ผลผลิตของลูกผสมนิวเคลียสคู่ นั้นไม่อาจระบุได้จากไซโมแกรมของไอโซไซม์ esterase, acid phosphatase หรือโปรตีนทั้งหมดของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยว สำหรับการเกิดของเส้นใยนิวเคลียสคู่ นั้นไม่อาจระบุได้ว่าเกิดจากการผสมของเส้นใยนิวเคลียสเดี่ยวคู่ใด

จากการศึกษาอัตราส่วนของขี้เลื่อยไม้ฉำฉาค่อยๆเพิ่มอย่างพาราที่ใช้ในการทดลอง เพาะเห็ดนางรมชนิดสีเทาพันธุ์ C.M. 5 ที่อัตราส่วน 4:0, 3:1, 1:1, และ 0:4 พบว่าที่อัตราส่วน 1:1, 1:3 และ 0:4 ให้ผลผลิตสูงสุดและไม่แตกต่างกันทางสถิติ ได้มีการเปรียบเทียบความชื้นของวัสดุเพาะที่ 60, 65 และ 70 เปอร์เซ็นต์ พบว่าที่ความชื้น 70 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตสูงสุด การเจาะรูที่ก้นถุง 0, 1, 2 และ 3 รู ก่อนการนั่งฆ่าเชื้อ พบว่าไม่ได้ทำให้ผลผลิตลดลงและไม่พบการปนเปื้อนเลย จากการศึกษาน้ำหนักวัสดุเพาะต่อถุง พบว่าเมื่อมีการเก็บผลผลิต 3 ครั้ง (40 วัน) น้ำหนักวัสดุเพาะที่น้อยที่สุด (500 กรัม/ถุง) ให้ผลผลิตต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับน้ำหนักวัสดุเพาะที่สูงกว่าอีก 2 ระดับคือ 675 และ 850 กรัม/ถุง ซึ่งให้ผลผลิตที่ไม่แตกต่างกัน